

βλέπεται προσεχώς ύψωσις, αν ύψωθῆ ὁ σιδηρός εν Ἀγγλίᾳ, αν ζεπέσουν τὰ κάρβουνα, αν ὀλιγοστευθῆ ὁ φέρος τῶν ἐκβολάδων, αν ἐπιτύχουν τὰ πλυντήρια, αν ἀνακαλυφθοῦν εν τοῖς μεταλλείοις φλέβες ἀργύρου, αν ὁ καλὸς Θεὸς βρέξῃ χρυσὴν βροχὴν.

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Ἦρχισεν ἡ ζήτησις πράγματος. Παραγγελία ἐδόθη διὰ 96 κομμάτια, εὐρεθέντων 92 εἰς ἀποθήκην διαμετακομίσσεως ζητούνται 4 ἀκόμη οἰαζθήποτε **ΑΨΗΣ.**

Ἀξιότιμος Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου»,

Ἐν τῷ προτελευταίῳ φύλλῳ ὑμῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς 2^{ης} παραγράφου τῶν Σκηνιῶν παρελείψατε νὰ προσθήσῃτε ὅτι, ὁ αὐτὸς ἱστορικὸς θ' ἀναφέρῃ ὅτι τὴν παγίδα ταύτην ἐτελειοποίησεν ἕτερος στρατηλάτης (ὀνομασθεὶς καὶ Λέων διὰ τὸ ἄγριον τοῦ χαρακτῆρός του, διότι τὰ πάντα ὡς Λέων ἐξερρήμου) ὀνομάσας αὐτὴν σεῖραν (série), ἤλπιζε δὲ τὴν ἐκ τοῦ μηχανήματος τούτου παντελῆ ἐξόντωσιν τῶν ἰθαγενῶν, οἵτινες ὑμῶς, πληροφορηθέντες παρὰ τῶν γειτόνων αὐτῶν Μεγαρέων ὅτι ἀποικία τις αὐτῶν παρὰ τὸν Θρακικὸν Βόσπορον εἶχεν ἐξολοθρευθῆ ὑπὸ τοῦ μηχανήματος τούτου εἰς τὴν θέσιν τὴν καλουμένην Τροχιόδρομος, ἐγένοντο προσεκτικώτεροι καὶ ἀπέφυγον αὐτὴν.

Ἄλλος ὅμως ἱστορικὸς θέλει παρατηρήσει ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἔχεται πιθανότητα, καθόσον αἱ τότε σχέσεις τῶν Μεγαρέων μετὰ τῶν ἀποίκων αὐτῶν Βυζαντιῶν εἶχον ὅλως χαλαρωθῆ, ὥστε οἱ ἰθαγενεῖς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μάθωσι παρ' αὐτῶν τὴν κατὰ τὸν Τροχιόδρομον πανωλεθρίαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποδώσωμεν τὴν ἀπὸ τοῦ προμεροῦ μηχανήματος σωτηρίαν αὐτῶν εἰς ἕμισον ἐπέμβακσιν τῶν πολιούχων θεῶν.

II. Θ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Πολλὰ ἐφημερίδες ἐπήνεσαν τὴν διαγωγὴν κυριῶν τιμῶν καὶ δεσποινίδων, αἵτινες ἀφήσασαι κατὰ μέρος τὰς ἀριστοκρατικὰς προλήψεις κηδύονταν νὰ κοσμήσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὰ θεατρία τῆς πλατείας τοῦ Θεάτρου, ὅπως γίνεται καὶ ἐν Παρίσι. Φίλοι ὄντες καὶ ἡμεῖς τῆς λιτότατος εὐρίσκωμεν τὸν νεωτερισμὸν ἀξιέπαινον, πολὺ ἤτοι ἀμφιβάλλομεν αν θὰ δυναθῆ νὰ βίβοβόλησῃ παρ' ἡμῶν, τὴν δὲ σύγκρισιν πρὸς ὅ,τι γίνεται ἐν Γαλλίᾳ εὐρίσκωμεν ἀτυχῆ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

Α'. Ἡ μὲν Γαλλία ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ βωμικικοῦ κράτους ἀυτονομεῖται, ἡ δὲ Ἑλλάς χρεὶς ἀκόμη ἦτο δούλη, καὶ μέλισσα τῶν Τούρκων.

Β'. Εἰς Παρίσιος τὰ μὲν θεατρία τοῦ Θεάτρου τιμῶνται ὡς δέουσι, τὰ δὲ ἡμερομίσθια τῶν ὑποδηματοποιῶν φρ. τρία, ἐνῶ εἰς Ἀθήνας συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀνάπαλιν.

Γ'. Οἱ Παρίσιος εἶναι πόλις μεγάλη, καὶ ὡς ἐκ τούτου φιλόμοσοι μάγιστροι καὶ ἀμαζήλαται δύνανται νὰ καθίσωσι πλησίον κομψῆς κυρίας, ττρούντες εὐκόλως τὸ i p e o g n i t o, ἐνῶ εἰς Ἀθήνας τοῦτο εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον.

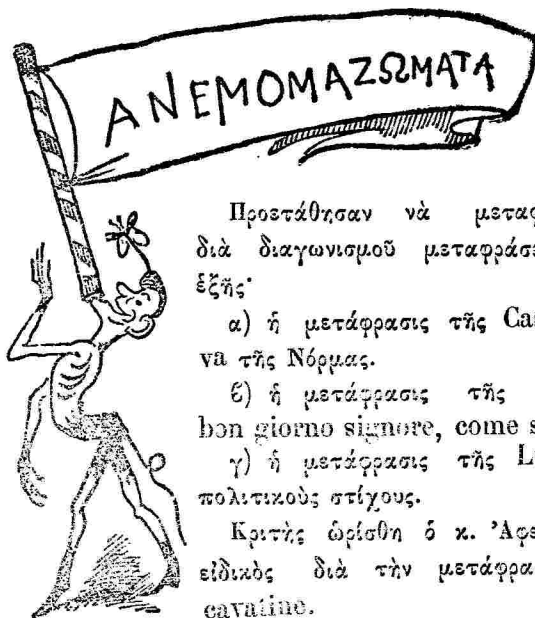
Δ'. Εἰς Γαλλίαν ὑπάρχει τὸ σωτήριο ἔθιμον νὰ μὴ ἀποστῆται τις τὴν λόγον εἰς τὴν γείτονα ἢ τὴν γειτονισσάν σου, αν δὲν ἐπαρουσιάσῃ αὐτοῖς: εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας ἡ λέξις παρουσίασις δὲν εὐρίσκαται εἰμὴ μόνον εἰς τὸ λεξικὸν τῆς Ἀθῆνης.

Ε'. Εἰς Παρίσιος τὸ χωρίζον τὰς σειρὰς τῶν θεατιῶν

διάστημα εἶναι σημαντικόν, ἐνῶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Θεάτρῳ ἀδύνατον εἶναι νὰ λάβῃ τις τὴν θέσιν τοῦ ἀνευ θραύσεως ποδῶν καὶ ψαύσεως γονάτων, πρὸς μεγίστην πιθανῶς δυσἀρέσκειαν τῶν κυριῶν ὅσαι ἔχουσι σερνότητα ἢ κ ἄ λ ο υ ς,

ΣΤ'. Εἰς Γαλλίαν τέλος πάντων ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν θεάτρων ἀνανεοῦται ἀδιακόπως δι' ἀτμοκινήτων μηχανῶν, ἐνῶ παρ' ἡμῶν οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει, καὶ εὐαίσθητος δέσποινα δύναται νὰ τύχῃ γείτων ἢ κομποῦ νεανίσκου ἐξ ἐκεῖνων οἵτινες πλημμυροῦσι τὸ μανδύλιόν των διὰ μόσχου, πρᾶγμα πολλάκις ὀχληρὸν, ἢ κυρίου ἀρκουμένου εἰς μόνην τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ὁσμὴν ὅπερ εἶναι ἐνίοτε ὀχληρότερον.

Διὰ ταῦτα ὁ Ἀσμοδαῖος νομίζει ὅτι αἱ κυρίαί πρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μένωσιν εἰς τὰ θεατρία, ὅσαι τοῦλάχιστον εἶναι ὄπαδοί τοῦ «Μῆμου ἄπτου.»

Προτάθησαν νὰ μεταφρασθῶσι διὰ διαγωνισμοῦ μεταφράσεων τὰ ἐξῆς:

- α) ἡ μετάφρασις τῆς Casta Di-va τῆς Νόρμας.
- β) ἡ μετάφρασις τῆς φράσεως bon giorno signore, come state.
- γ) ἡ μετάφρασις τῆς Lucia εἰς πολιτικούς στίχους.

Κριτῆς ὤρισθη ὁ κ. Ἀφεντούλης, εἰδικὸς διὰ τὴν μετάφρασιν τῶν eanaine.

Κατ' ἐπίμονον αἴτησιν τῶν συνυπαλλήλων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν ἢ κυβέρνησις ἔστειλε τὸν κ. Μ. I. Π. νὰ διέλθῃ τοὺς θερμοὺς μῆνας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Οἱ διευθυνταὶ τοῦ Π ε ρ ι κ λ έ ο υ ς βιαγροστήσαντες ἀπὸ τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας, ἀπεφάσισαν νὰ βάρωσι κουκούλια.

Τὸ γραφὸν ὑφ' ἡμῶν ὅτι ὁ κ. Μ. Λάμπρος γίνεται καλόγηρος δὲν εἶναι φαίνεται ἀληθές. Τούτου δὲ ἀπόδειξιν σαφῆ μᾶς δίδει ὁ ἴδιος, ἀποκόψας τὸν πώγωνα.

Οἱ κκ. Βενδεθῆς, Πύργος καὶ Γούδας συνιστῶσιν ἀνώμουν μετοχικὴν ἐταιρίαν, ἥτις θὰ περισυνάξῃ τὰ πορτοκαλλόφλυδα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς καὶ θὰ τὰ στείλῃ εἰς Εὐρώπην. Ἡ αὐτὴ ἐταιρία προστίθεται καὶ τὴν κατασκευὴν κεντρικοῦ λιμένος παρὰ τὸ Θεσσεῖον ὅπου κείται νῦν ὁ κῆπος.

Ἡ Δαντομαχία ἐξακολουθεῖ ἐπιτεινομένη. Τώρα οἱ κριταὶ προσπαθοῦσι νὰ ἀποδείξωσιν ἀλλήλους ἄγραμμάτους καὶ δὴ ὁ Ἀφεντούλης διὰ τῆς Παλιγγενεσίας λέγει ὅτι ὁ Κουμανούδης ἀγνοεῖ ὅλως τὴν Ἰταλικὴν. Ποῖος τοῦ τὸ εἶπε;